

Opzet bijdrage Stichting Arbeidsongevallen voor WMD 2021

Vandaag 28 april 2021 is het de vijftigste keer dat International Workers Memorial Day herdacht wordt.

Op 28 april 1971 werden de slachtoffers van arbeidsongevallen voor de eerste maal herdacht nadat in 1970 het AFL-CIO, de tegenhanger van de FNV in de Verenigde Staten, op haar congres de Occupational Safety and Health act had vastgesteld, waarin aan iedere werknemer de onvervreembare doelstelling van het recht op een veilige baan en werkplek werd beloofd.

Wij zijn verheugd vandaag hier ondanks de wereldwijde Corona-pandemie een bijdrage te mogen leveren aan deze bijeenkomst.

Wij, dat zijn Stichting Arbeidsongevallen, een stichting van en voor slachtoffers of nabestaanden van een slachtoffer van een arbeidsongeval. En ik ben Klaas Zwart een van de bestuursleden.

In de eerste plaats herdenken we vandaag de collega's die op het werk hun leven lieten, we geven troost aan nabestaanden.

Daarnaast vragen we aandacht voor de talloze werkers die de rest van hun leven met de gevolgen van een arbeidsongeval moeten leven en we roepen op om maatregelen te nemen die ongevallen op de werkplek voorkomen.

Dat brengt mij bij het tweede deel van onze bestaansreden als Stichting Arbeidsongevallen.

Het krijgen van een arbeidsongeval als slachtoffer of als nabestaande is ronduit traumatisch, dat begrijpt iedereen. Het is ook traumatisch voor de collega's en voor de werkgever.

Maar **na** het ongeval is er voor het slachtoffer of zijn/haar nabestaanden naast de rouwverwerking of revalidatie nog een hels karwei dat opgeknapt moet worden. De gevecht om het gezinsinkomen veilig te stellen en de geleden schade vergoed te krijgen.

Nederland is een modern land hoor je vaak maar de afwikkeling van een letselschadezaak duurt jaren en gedurende die gehele periode is jouw inkomen als slachtoffer of als nabestaande onzeker.

Termijnen worden door de verzekeraars tot het uiterste opgerekt, toegezegde onderzoeksrapporten worden niet met jou gedeeld en moet je voor iedere vervolgstap eerst juridische onderbouwing laten opstellen.

Standaard wordt de aansprakelijkheid door de verzekeraar, al dan niet namens de werkgever, ter discussie gesteld, nimmer kan tot uitbetaling van voorschotten worden overgegaan want de finale “eindsituatie” is niet bereikt. Die onzekerheid voor een slachtoffer of zijn/haar nabestaanden vormt een ware lijdensweg.

International Workers Memorial Day is mede in het leven geroepen om in ieder geval een keer per jaar uit naam van alle slachtoffers van arbeidsongevallen op te roepen om door preventie het aantal arbeidsongevallen terug te dringen. Iedere werknemer heeft recht op een veilige werkplek hier en wereldwijd.

En juist daar, in die preventie, is veel te winnen, Jaarlijks en dan heb ik het over jaar in jaar uit, vinden in Nederland -geschat want exacte cijfers zijn er niet- tussen de 300 en 500 duizend arbeidsongevallen plaats. Ongeveer 85.000 van die 300.000 tot een half miljoen ongevallen leiden tot meer dan 4 dagen verzuim.

En als top van de piramide vinden er jaar in jaar uit in Nederland uit circa 50 dodelijke ongevallen op de werkplek plaats. Daarmee is Nederland een goed voorbeeld in Europa met 0,6 dodelijke ongevallen per 100.000 werknemers. In Europese Unie zijn dat er 2,1. Dus gemiddeld 3,5 keer zoveel.

Maar goed, of juist niet goed, dat cijfer 0,6 per 100.000 dat was begin april exact het verontrustende cijfer waarom de vaccinatie met het AstraZenica gestopt werd bij 60 min-ers.

De kans op bijwerkingen, ernstige trombose in combinatie met een tekort aan bloedplaatjes was exact gelijk aan de kans dat je in Nederland een dodelijk ongeval op de werkplek krijgt.

Het land was te klein met name omdat zonder vaccinatie de kans op besmetting met Covid en verspreiding van het virus wezensgroot aanwezig blijft. Dus werden de inenting met AstraZenica hetvat.

Maar toch die 0,6 op de 100.000 die blijven knagen. Waarom worden bedrijven, want daar vinden arbeidsongevallen plaats, meer dan 1000 iedere dag. Waarvan er ongeveer 300 iedere dag leiden tot meer dan 4 dagen verzuim van het slachtoffer. Waarom worden die bedrijven niet vaker stilgelegd.

Bijna iedere week vindt een dodelijk ongeval plaats maar een stilligging van meer dan een enkele dag is echt uitzonderlijk en ook dan slechts voor het deel van het bedrijf waar het ongeval heeft plaatsgevonden.

Waarom leidt zelfs een dodelijk ongeval bij een bedrijf maar zelden tot bezinning.

Waarom gaan we zo snel over tot de orde van de dag.

Een echt diepgravende aanpak waarbij ook het voltallige personeel inclusief onderhoudsbedrijven en inleenpersoneel betrokken wordt bij het voorkomen van ongevallen en de bewustwording van de gevaren van het werk is jammer genoeg een uitzondering.

Daarmee kom ik toch weer terug op die 0,6 per 100.000 van AstraZenica maar waarschijnlijk ook van het Janssen vaccin. Doordat huisartsen, de GGD's en zorgverleners maar ook degenen die zich laten inenten allert zijn op de mogelijke bijwerkingen kunnen de gevolgen ingeperkt worden.

Die houding moet standaard worden in ieder bedrijf, groot en klein en niet alleen bij een bedrijfsongeval, dan lukt het om die 0,6 dodelijke slachtoffers per 100.000 werkenden omlaag te krijgen.

Daarvoor willen wij ons inzetten en daarover blijven wij kritisch naar iedereen die een minder ernstig ongeval afdoet als "dat kan gebeuren; we moeten wel verder gaan".